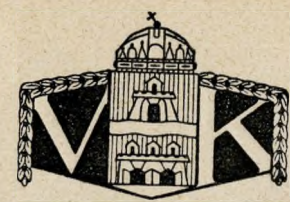

Földalatti munkabizottság az Elektrotechnikai Egyesületben

Ötéves tervünk legkiemelkedőbb budapesti alkotásának, a földalatti gyorsvasútnak műszaki problémái az Elektrotechnikai Egyesületet is életlen foglalkoztatják. Az Egyesület „Földalatti” munkabizottsága a többi közölt az építkezés villamosberendezéseinek biztonsági kérdéseivel foglalkozik a legkiválóbb mérnökök, orvos-professzorok és bányászszakemberek bevonásával. A gyorsvasút tárnait békítő hatalmas vasszömbök — amely a földdel nagy felületen érintkeznek — életveszélyes a villamosvezetékek közvetlen érintése. A munkabizottság a legérzékenyebben kidolgozza a szükséges övrendszabályokat, meghatározza az építkezés során alkalmazandó berendezések kivitelét, hogy a villamosbaleseteket megelőzzék.

Egy másik munkabizottságunk, az úgynevezett világítástechnikai munkabizottság minden iparra kidolgozza a legkorszerűbb világítási rendszert. Ipari üzemünk jó világítása nemcsak a dolgozók egészségének megővése szempontjából fontos, hanem a termelésnek emelésének szempontjából is. Tudományos módszerekkel minden munkahelyen megállapítható az a megvilágítási erősség és világítási mód, amelynek alkalmazása a selejtműködés, termelési munkát elősegíti. Gyenge, nem megfelelő világítás esetén a dolgozó — főleg munkaidejének második felében — elfárad, figyelmesebben, a gyártási menet nem tudja követni. Ezért tűzte ki célul az említett munkabizottság, hogy a tudomány segítségét ezen a területen is elviszi az iparnak.

Turán György, gépészmérnök. Elektrotechnikai Egyesület.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: **A Pravda cikke a budapesti földalatti vasút építkezéséről**

Forrás: **Metró**

(Hely) **Budapest** (Idő) **1951 X/21** (Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy **385.859**

Idő **1951**

Személy

VILÁGÖSSÁG

1951 OKT. 19.

Építsd te is szívvel-lélekkel a földalatti gyorsvasutat!

Ferenczi elvtárs vajár levele egy fegyelmezetlen munkatársához

Sima István elvtárs segédvajárnak, Földalatti Vasútépítő Vállalat 6-os telepe

Kedves Sima elvtárs! Már többször beszélgettünk veled igen gyakori igazolatlan hiányzásaidról és te mindannyiszor megígérted, hogy többet nem hiányzol, munkádat is rendesen elvégzed. Ezeket az ígéreteidet nem tartottad be. Ezért elhatároztam, hogy nyílt levelet írok hozzád a Budapesti Pártbizottság lapjában.

Régóta dolgozunk már egymás mellett a földalatti építésén. Többször mentünk együtt hazafelé és arról is beszélgettünk, hogy egész Budapest népe milyen nagy érdeklődéssel figyeli munkánkat és várja, hogy mielőbb megépüljön a földalatti gyorsvasút. Te magad is sokszor beszéltél arról, hogy milyen egyszerű dolognak tartod a földalatti vasút építését. Es mégis, amikor arra került a sor, hogy munkáddal bebizonyítsad: neked is szívügyed az építkezés meggyorsítása, akkor te munkaközben elbeszélgeted az időt, azonkívül pártnapon, taggyűlésen nem veszel részt, rohansz haza, mert vár a földed. Sokszor hiányzol igazolatlanul, egyszer arra hivatko-

zol, most a gyümölcsöt kellett a fáról leszedni, máskor arra, hogy földmunkát végeztél. Valahányszor hiányoztál, mindig azt mondtad: „Ezt a munkát most már befejezem és többé nem hiányzom”. De ez az ígéret csak pár napig tartott, akkor megint jött egy újabb munka, amit „sürgősen” el kellett végezni.

Sima elvtárs! Gondolkoztál te már azon, hogy helyes-e ez a kétlaki élet, amit te folytatsz? Azt hiszem, ha gondolkoznál kissé rajta, magad is rájönnél, hogy nem helyes. Mert valaki vagy az üzemben dolgozik, vagy kint a földön, mind a két munka egész embert kíván. Te pedig így nem tudod elvégezni rendesen sem falun, sem itt Pesten a munkádat. Brigádod felajánlást tett november 7-re. Szívvel-lélekkel dolgoznak is, hogy ezt teljesíthessék, hiszen tudják, Rákosi elvtárs figyelemmel kíséri munkájukat. De te földedre hivatkozol, hogy neked ott is kell dolgoznod és ennek a felajánlásnak a teljesítéséből sem veszed ki teljesen a részedet. Gondolkodjál levelem tartalmán, mert számítunk rád, mint a földalatti építőjére.

Ferenczi Zoltán, keszönös vá.